

[Aksel Larsen.]

stændig klar over Tysklands Betydning for Europas Økonomi og Velfærd, men jeg er af den Opfattelse, at det vil være yderst forkasteligt ved udenlandsk Hjælp at genopbygge Tyskland, før de Lande, Tyskland har ødelagt, er blevet genopbygget, og det vil være forkasteligt at genopbygge Tyskland hurtigere, end Genopbygningen er i Stand til at foregaa i de Lande, Tyskland har ødelagt. Ganske vist, den Forkærlighed for Tysklands ogsaa industrielle Genopbygning, som lyser ud af mangfoldige amerikanske Udtalelser, er i Virkeligheden typisk for den nuværende verdenspolitiske Situation.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt her en Tale, som jeg ikke ved om han selv mener er passende for den danske Rigsdag — men det mener han formodentlig, ellers havde han vel ikke holdt den —, men i denne Tale beskæftigede han sig med noget, han har opdaget, og som han kaldte russisk Aggressivitet, det at Rusland trænger længere og længere frem — og saa nævnte det ærede Medlem en hel Bunke Aarstal. Hvis han havde gravet længere tilbage, vilde han have vidst, at Russerne — eller Slaverne — har været længere fremme tidligere end den Verdenshistorie, det ærede Medlem kender og docerede herfra. Men det ærede Medlem var yderst forfærdet over, at Russerne staar i Berlin. Jeg havde engang den Opfattelse, at det ærede Medlem var glad over, at det var Russerne og ikke Hitler, der herskede i Berlin, men hans Glæde har altsaa mærkværdigvis hurtigt fortaget sig. Han fandt, at den russiske Aggression, som han kaldte det, var en Trusel mod Verdensfreden i Almindelighed og mod Danmark i Særdeleshed. Det er ikke mig bekendt, at Sovjetunionen har truet med Krig. Det er mig derimod bekendt, at man fra andet Hold, nemlig fra amerikansk Side, har truet og stadig væk truer med Krig; det bliver gjort i den amerikanske Presse, og det bliver gjort af ansvarlige amerikanske Politikere.

Hvad mener det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om følgende Udtalelse af Charles Eaton, Formand for Udenrigsudvalget i Repræsentanternes Hus i Washington:

„Vi er stadig i Stand til at bremse Rusland psykologisk; hvis dette mislykkes for os, maa vi knuse Rusland med Vaabenmagt.“

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil forgæves lede efter Udtalelser, der blot minder om dette, fra russisk eller østeuropæisk Side.

Hvad mener det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om en Udtalelse fremsat af Minister Earle, tidligere U.S.A.s Ambassadør i Ungarn og Bulgarien. Han har offentligt erklæret:

„U.S.A. skal øjeblikkelig bruge Atom-bomber mod de Lande, der nægter at underkaste sig U.S.A.s Forslag om Inspektionssystem.“

Da Sovjetunionens Repræsentant Visjinski fremdrog denne Udtalelse i UN og kaldte Earle en Krigsophidser, svarede denne:

„Hvis Hr. Visjinski dermed mener, at jeg er Tilhænger af at smide Atombomber over Rusland med det samme, har han ganske Ret.“

Eller hvad mener det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om Minister Byrnes' Bog, der herhjemme er udkommet under den misvisende Titel: „Jeg siger Sandheden“. I denne Bog slumper Byrnes naturligvis til adskillige Gange at sige Sandheden om, hvad han personlig mener der bør gøres, selv om han forholder sig lidt letsindigt til Sandheden, naar han skal beskæftige sig med Kendsgerninger og den historiske Udvikling. Han siger som sin Opfattelse af Verdenssituationen bl. a.:

„Man bør slutte Fred med Vesttyskland. Hvis Sovjettropperne ikke trækker sig tilbage fra Østzonen, saa skal det benyttes som en „Trusel mod Freden“, og U.S.A. skal „opfylde sine militære Forpligtelser“.“

Det er en ganske utilsløret Krigstrusel. Det er derfra, Krigstruselen kommer, saa hvis det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft er saa forfærdelig bange for, at en Krig er under Optræk, skal man være bange for, at den kommer fra Vest. Fra Øst findes der ingen Tegn paa, at man har i Sinde at begynde en Krig.

Den højtærede Udenrigsminister lægger for med at udtale sin kolossale Sympati for Finland og faar naturligvis Følgeskab af de fire Partiers Ordførere. Ja, jeg har ikke noget imod, at man udtaler Sympati og Velvilje for det finske Folk; det har jeg selv gjort adskillige Gange. Men jeg ser ikke rigtig, hvorfor man netop vil benytte denne Lejlighed, de Forhandlinger, Finlands Regering har besluttet at optage med Sovjetunionen om en Pagt, til saa demonstrative Bekendtgørelser her fra Tingets Talerstol. Vi har ganske vist hørt den Slags Bekendtgørelser før. Det var i 1939—40, da man havde travlt med her at bekendtgøre sin Sympati for den daværende Regering i Finland og dens Krig imod Sovjetunionen. Det manglede heller ikke paa Røster i 1941—42, som udtalte